

Deugdelijke grond uitspraken

Oplegging loonsanctie. Werkgever heeft mogen afgaan op het deskundigenoordeel (DO).

CRVB 29-07-2015, nr. 13/5505 WIA ([ECLI:NL:CRVB:2015:2677](#))

N.a.v. een verzoek van werkgeefster om een DO heeft het UWV op 08-08-2011 de re-integratie inspanningen tot dat moment beoordeeld. In het rapport van de AD wordt het standpunt van de werkgever, dat er binnen zijn organisatie geen passende mogelijkheden zijn, onderschreven. Tevens acht de AD een traject i.h.k.v. het tweede spoor de komende maanden niet reëel. Wel zullen partijen periodiek moeten overleggen of de situatie alsnog wijzigt.

Op 22-03-2012 rapporteert de bedrijfsarts in de bijstelling probleemanalyse dat het re-integratiedoel een draaglijk bestaan is, waarbij werken geen haalbare zaak meer lijkt. Op 18-05-2012 rapporteert hij dat werkneemster niet kan werken, ook niet in de toekomst, en dat werkneemster volledig en duurzaam arbeidsongeschikt is. Vervolgens neemt het UWV het standpunt in, gebaseerd op het VA-rapport van 20-06-2012 in samenhang met het AD-rapport van 09-07-2012, dat de beperkingen vanaf september 2011 stabiel zijn en dat vanaf die maand een re-integratietraject tweede spoor gestart had moeten worden. Aan werkgeefster wordt daarop een loonsanctie opgelegd. Bezwaar en beroep ongegrond. Werkgeefster beroep zich in hoger beroep op het DO van 08-08-2011. Zij acht het onbegrijpelijk dat nadien de re-integratie-activiteiten reeds per september 2011 als onvoldoende worden aangemerkt.

De Raad is van oordeel dat werkgever mocht afgaan op het DO van 08-08-2011 waarin expliciet gesteld is dat een traject i.h.k.v. het tweede spoor de komende maanden niet reëel is. Werkgever behoefde geen rekening te houden met een achteraf gewijzigde visie van het UWV dat al vanaf september 2011 re-integratie-activiteiten hadden moeten plaatsvinden. Daarnaast acht de Raad van doorslaggevend belang dat de VA B&B in zijn rapport overweegt, in navolging van de primaire VA, dat zich sinds het DO geen essentiële wijzigingen hebben voorgedaan, en dat de medische situatie van werkneemster stabiel is. In feite komt het er op neer dat het UWV achteraf gezien zijn DO niet handhaaft. Deze standpuntwijziging kan echter niet voor risico van werkgever worden gebracht. Het hoger beroep slaagt.

Oplegging loonsanctie. Blokkerend advies bedrijfsarts. Nadrukkelijk voorbehoud in deskundigenoordeel (DO) m.b.t. door bedrijfsarts vastgestelde belastbaarheid.

CRvB 02-09-2015, nr. 13-2060 WIA ([ECLI:NL:CRVB:2015:3002](#))

Het UWV heeft de werkgever i.h.k.v. een DO medegedeeld dat de re-integratie-inspanningen tot dan voldoende zijn geweest. Daarbij is de door de bedrijfsarts vastgestelde belastbaarheid als uitgangspunt is gehanteerd, waarmee expliciet is aangegeven dat geen uitspraak is gedaan over de plausibiliteit van de door de bedrijfsarts vastgestelde belastbaarheid. In het bijbehorende AD-rapport is voorts, buiten de reikwijdte van het DO, vermeld dat de bedrijfsarts, door te stellen dat de werknemer aangewezen is op werk dat onder rechtstreeks toezicht en/of intensieve begeleiding wordt uitgevoerd, de re-integratie volledig blokkeert en dat bij de beoordeling van het re-integratieverslag wordt getoetst of de door de bedrijfsarts vastgestelde beperkingen adequaat zijn vastgesteld. Nadien is een WIA-aanvraag ontvangen en heeft het UWV een loonsanctie opgelegd.

De rechtbank heeft het standpunt van het UWV onderschreven dat de bedrijfsarts en de door werkgeefster ingeschakelde AD een onjuiste inschatting hebben gemaakt van de arbeidsmogelijkheden van werkneemster, hetgeen heeft geresulteerd in een onnodig re-integratie blokkerend advies. Met verwijzing naar ([ECLI:NL:CRVB:2009:BK3713](#)) heeft de rechtbank geoordeeld dat werkgeefster verantwoordelijk is voor de adviezen van de bedrijfsarts, zodat daaraan geen deugdelijke grond kan worden ontleend voor de onvoldoende re-integratie-inspanningen. Met verwijzing naar [ECLI:NL:CRVB:2011:BR2382](#) heeft de rechtbank overwogen dat bij het DO een uitdrukkelijk voorbehoud is opgenomen over de juistheid van de door de bedrijfsarts vastgestelde belastbaarheid, zodat het UWV daaraan niet gebonden was, en dat voorts bij dat oordeel erop is gewezen dat het advies van de bedrijfsarts re-integratie blokkerend was.

De Raad bevestigt de uitspraak van de rechtbank en overweegt daarbij o.m. dat de VA zich niet heeft kunnen vinden in het oordeel van de bedrijfsarts dat werkneemster voor haar persoonlijk functioneren is aangewezen op werk onder rechtstreeks toezicht. Uitgaande van de onjuistheid van de door de bedrijfsarts gestelde medische beperkingen is door de AD'en van het UWV terecht geconcludeerd dat ten onrechte re-integratie-activiteiten achterwege zijn gelaten. Dat de door werkgeefster ingeschakelde AD'en steeds hebben geconcludeerd dat werkneemster niet in staat kon worden geacht deel te nemen aan het reguliere arbeidsproces doet aan dit oordeel niet af. De Raad sluit aan bij het oordeel van de rechtbank inzake het ontbreken van een deugdelijke grond.

Over het beroep op het DO wordt als volgt overwogen. De directe verwijzing in het DO naar het bijbehorende AD-rapport en het daarin inzichtelijk en duidelijk weergegeven voorbehoud, kan niet tot de conclusie leiden dat het UWV vanwege door de bedrijfsarts onjuist gestelde beperkingen niet alsnog mocht concluderen dat de inspanningen van de werkgever onvoldoende zijn geweest. De Raad is van oordeel dat, nu bij het DO geen oordeel is gegeven over de medische beperkingen, dat oordeel in zoverre geen volledige duidelijkheid aan de werkgever gaf over de inspanningen tot dan toe. Gelet echter op het daarbij gevoegde gemotiveerde voorbehoud hadden werkgever en haar bedrijfsarts nader moeten beoordelen of de gestelde beperkingen moesten worden gehandhaafd.

Noot:

Als de AD in het DO heeft uitgesproken dat de werkgever voldoende inspanningen heeft verricht zonder de VA eerst te hebben geraadpleegd, dan heeft de werkgever bij een later opgelegde loonsanctie i.v.m een blokkerend advies van de bedrijfsarts een punt als hij aanvoert dat hij bij ongewijzigde omstandigheden heeft mogen vertrouwen op het DO, tenzij in het bij het DO behorende AD-rapport een duidelijk en gemotiveerd voorbehoud m.b.t. de medische beoordeling is opgenomen. Is geen sprake van een dergelijk voorbehoud, dan – zo volgt uit eerdere uitspraken van de CRvB – heeft de werkgever uit het DO mogen afleiden dat het UWV de medische beoordeling van de BA als adequaat beschouwde, en kan gesteld worden dat hij op het verkeerde been is gezet (dit was aan de orde in de uitspraak van 20-07-2011 ([ECLI:NL:CRVB:2011:BR2382](#)), tenzij wij aannemelijk hebben kunnen maken dat de werkgever in de periode na de datum van het DO alsnog tekortgeschoten is en in die periode onvoldoende re-integratie-inspanningen heeft verricht (dit was aan de orde in de uitspraak van 22-02-2012 ([ECLI:NL:CRVB:2012:BV6619](#))). In het laatste geval kunnen wij ons erop beroepen dat het DO een momentopname is.